

Projev prezidenta Václava Klause u příležitosti státního svátku 28. října : Česko opět stojí na klíčové křižovatce, Náš stát je znovu v ohrožení. (Celý projev)

- CZ24 News | 28. října 2021

Pane předsedo, vážení vzácní hosté, dámy a pánové,

vážím si opakovaného pozvání na toto Vaše tradiční shromáždění, které se již mnoho let koná v den státního svátku České republiky přesně v tuto chvíli. Děkuji za příležitost podělit se s Vámi o několik tezí, které ve mně dnešní den a dnešní výročí vyvolávají. Mým cílem je naznačit, že toto výročí dostává právě teď novou aktualitu.

Den 28. října jsme si zvolili státním svátkem proto, že byla v tento den, před 103 lety, vyhlášením samostatné Československé republiky **obnovena suverenita a založena moderní státnost českého národa**. Po třech staletích života v mnohonárodním habsburském soustátí a s cizí nadvládou se naši předkové odvážili chopit se správy věcí svých do svých rukou. Přispěla k tomu jak tragická zkušenost první světové války, tak nerovnoprávné postavení, které náš národ zaujímal v bývalé monarchii.

Přestože uplynulé století přineslo nemálo událostí nelehkých, bolestných a tragických, toho, co naši předkové udělali 28. října 1918, jsme nikdy nelitovali. Alespoň drtivá většina z nás. Výročí tohoto činu – a spolu s ním tradice první Československé republiky a její demokratický odkaz – byly a dodnes pro nás zůstávají trvalou inspirací a posilou. Víme však, že vyhráno není. Právě teď vznikající a nebezpečně se rozrůstající nové hrozby od nás vyžadují nové úsilí o zabezpečení naší státní existence a její budoucnosti. Otázkou je jen a jediné to, budou-li dnes žijící generace schopny takových činů, jaké vykonala v roce 1918 generace tzv. „mužů října“.

V dnešní den vzpomínáme na všechny, kteří se o naši svobodu a samostatnost zasloužili a kteří za ni prolévali krev. Jsme si vědomi, že bez nich by nebylo naší současnosti v podobě, jak ji známe. Oceňuji, že i dnes, v nečekaně bouřlivých podmínkách počátku třetí dekády 21. století Vaše organizace sdružuje skupinu lidí, kterým o svobodu naší země jde a kteří pečují o zachování odkazu a památky těch, kteří se o ni nejvíce zasloužili. To už je dnes u nás výjimečným postojem.

Přestože zažíváme nejdelší období míru v naší historii, do budoucnosti nemůžeme pohlížet bez obav. Nemám na mysli pouze globální covidovou epidemii a s ní spojené omezení a podvázání našich životů. I vinou politiky našich vlád se její důsledky staly nechtěnou součástí našich životů. Čelíme pokusům svět, který naši předkové vybojovali a v němž jsme my vyrostli, sociálním inženýrstvím změnit a předělat ho podle představ nové generace ideologů, kteří své antihumánní představy a své světovládné ambice skrývají za fráze o záchranu planety, za boj proti změnám klimatu, za odstranění svévolně definované diskriminace, za údajně potřebnou globální vládu a za další podobné progresivistické cíle, které nejsou cíli našimi.

Trnem v oku těmto radikálním bořitelům našeho světa je existence národních států, jakým je naše republika, existence národů jako takových, existence rodiny i samotné lidské přirozenosti. Postupně se jim podařilo ovládnout veřejné mínění celého vyspělého Západu, podrždit si politiku, akademický svět i média. Zejména se jim podařilo ovládnout školství, a tím nebezpečně infikovat naše děti.

Čelíme také jejich útoku na vše podstatné, co představuje 28. říjen a tradice naší moderní státnosti. Přepisují historii boje za naši svobodu, snaží se z vítězů a skutečných zachránců Evropy a světa po druhé světové válce dělat viníky válečných zločinů, naše vítězství hanobí. A nacházejí mezi námi nemálo těch, kteří jsou ochotni jim nejen naslouchat, ale i přitakávat a jejich názory dokonce prosazovat.

Ke svým cílům tyto radikální ideologové využívají především mezinárodní instituce, jako je Organizace spojených národů a Evropská unie. I v důsledku toho **politika Bruselu sleduje jiné cíle, než jakými jsou svoboda, prosperita a zvyšování životní úrovně obyvatel Evropy**. Lidé a jejich blahobyt mají být obětováni nevědecké klimatické chiméře, která je ostatně – jako tak často v dějinách – jen zástěrkou klasického souboje o moc. Probíhá nemilosrdný útok na životní úroveň a životní styl obyvatel Evropy, všude se roztáčí vysoká a určitě ne jen na krátkou dobu hrozící inflace, pod záminkou epidemie Covidu-19 jsou omezována občanská práva a svobody.

Odvážím se říci, že jsme se ocitli na další z klíčových křižovatek, na nichž znovu začíná jít o všechno. I o všechno to, co pro nás symbolizuje 28. říjen. To není fráze, která se dá použít kdykoli. Jen nemnozí z nás si bohužel dnešní nové hrozby a rizika dostatečně uvědomují. Jiní velmi pohodlně bojují minulé války, stále více podléhají mediální manipulaci a dění kolem sebe věnují nedostatečnou pozornost. To je neodpuštělné.

Postoje tohoto typu ukázaly i nedávné parlamentní volby, jejichž výsledek ovlivnila témata zástupná namísto jasných názorů na klíčové ideové, politické, i ekonomické otázky dnešní doby. Vítězové voleb velmi nepřesvědčivě a nejasně hovoří o změně, kterou chtějí přinést, ale nemyslí tím změnu oněch zmíněných nebezpečných trendů, které prožíváme a které ohrožují naši budoucnost. Nemají odvahu se jim postavit, dávají přednost podvolení se jim. Změnu si navíc představují úplně jinak než mlčící většina našich spoluobčanů.

Letos se na Pražském hradě tradiční oslava státního svátku nekoná. Důvodem je zdravotní stav prezidenta republiky Miloše Zemana a jeho hospitalizace. Jako by i tato skutečnost symbolizovala zvláštnosti a rizika doby, v níž se nacházíme. Jsem proto velmi rád, že jsme si mohli alespoň zde, v Míčovně Pražského hradu, náš státní svátek 28. října důstojně připomenout a uctít.

Ještě jednou Vám děkuji za pozvání a za příležitost pronést zde slova, která považuji za velmi naléhavá.

Děkuji za Vaši pozornost.

Václav Klaus, slavnostní shromáždění Českého svazu bojovníků za svobodu u příležitosti státního svátku 28. října, Míčovna Pražského hradu, Praha, 28. říjen 2021

Zdroj: institutvk